

ТЕОФИЛ

Това е голямо отличие за тебе, Иоаница!

ИСАК АНГЕЛ

Разбира се, ти пак ще бъдеш охраняван, поне в първо време. Докато се убедим, че си свикнал с нас и докато докажеш, че обичаш новото си отечество. Е, добре. Приемаш ли, драги сине?

ИВАНИЦА

Съжалявам. Не мога да приема.

ИСАК АНГЕЛ

Ще имаш време да си помислиш.

ИВАНИЦА

Това няма никога да стане.

/Императорът с мъка прикрива гнева си/

ИСАК АНГЕЛ

Защо, драги княже? От какво се боиш?

ИВАНИЦА

Аз имам само едно отечество. В деня когато се убеди, че само аз преча на братята си да подновят борбата - в този ден няма да бъда жив.

ИСАК АНГЕЛ

Мое величество ще има търпение. Когато решиш нещо, съобщи ми!

/Няват се отново телохранителите. Императорът излиза /

АДРИАН

Обзалагам ~~еще~~ се, че има някое хубаво момиче, което сега плаче за далечния заложник. Не е ли така, княже? В такава хубава нощ човек не би желал да гледа сам звездите и небето...

/Влиза една поразително красива жена/

Кълна се в пречистата Ходегетрея, че това е кира Ефросина! Утре вечер князът, Теофил и аз ще дойдем на гости в твоя дворец. Да ни посвириш и попееш. Както само ти можеш.

ЕФРОСИНА